

[Økonomiministeren.]

det, som man i den offentlige diskussion lægger mest vægt på, er spørgsmålet om inflationsudviklingen, prisudviklingen. Derfor skal jeg tage prisudviklingen, og jeg vil gerne tage de lande, vi plejer at sammenligne os med. Og for at man ikke skal tro, at jeg griber tilbage til gammel statistik, så skal jeg tage de prisstigninger, der er indtruffet inden for det seneste år til og med februar måned, dog for 4 landes vedkommende kun til og med januar, fordi der ikke foreligger februarstal. Blandt disse lande er ikke Danmark, for Danmark er det februarstal.

Det land af disse 12 lande, jeg nævner her, der har haft den største prisstigning, er som tidligere nævnt Storbritannien, der altså får guldet med 24,3. Så kommer sølvmedaljevinderen, det er Finland med 18,1. Så kommer lige i hælene, tror jeg, det hedder i reportagesprogbrugen, Italien med 17,1. Derefter er der så fra førerhovedkvartaret, om jeg så må sige, et spring ned til — lad mig nu lige se, det er svært at finde, hvem der er nr. 4, jo, det bliver Sverige med 10,9. Så følger Belgien med 10,0, så følger Frankrig med 9,6, så følger Norge med 9,5, så kommer Holland med 9,4. Lad mig så se, så kommer USA med 8,6, så kommer Japan med 6,6, så kommer Tyskland med 5,5 og som nummer sjok Danmark med 5,2.

Var det den verdensrekord, hr. Svend Andersen (Rosk.a.) talte om? Jeg vil igen sige, at dette bør være tilstrækkeligt til at afsløre værdien af hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s oplysninger, og det giver et indtryk af værdien af det, hans parti står for.

Steen Følke (VS):

Fru Hanne Reintoft var nu i anden omgang oppe for på DKPs vegne at tage stilling til dagsordenerne vedrørende Christiania, herunder også SFs dagsorden.

Fru Hanne Reintoft siger, at hun og DKP ikke accepterer Christiania som en permanent løsning på et sygt samfunds problemer. Nej, hvem har sagt det? Det er jo ikke det, vi skal stemme om. Og fru Hanne Reintoft siger, at løsningen findes i et kollektivt samfund. Ja, naturligvis, men det er jo heller ikke socialismens indførelse, der er på dagsordenen i dag, og som vi skal stemme om i forbindelse med disse dagsordener.

Jeg mener ikke, man kan komme uden om at forholde sig til de reelle alternativer, der eksisterer i det nuværende elendige kapitalistiske samfund, som har skabt de problemer, som Christiania afspejler i så rigt mål. Hvad er det for nogle alternativer, fru Hanne Reintoft vil henviser til? Er det de institutioner, der findes i dette samfund, som umyndiggør folk, som bestemt ikke giver dem bedre muligheder for en rimelig tilværelse? Er det dem, der skal henvises til her? Jeg mener, at det er ganske klart, og at der ikke findes ordentlige alternativer, og at det er illusionsmageri ligesom at opstille, at der skulle være sådanne alternativer. Det er klart, at regeringen og andre ikke har gjort noget for overhovedet at finde ud af, hvad man skal, når nu buldozningen sættes i gang. Men dette forsøg på ligesom at opstille, at der skulle findes ordentlige alternativer, er vi i hvert fald uenige i.

Jeg er for så vidt glad for, at vi nu har fået en klar udtalelse fra DKP i sagen, for det har været meget svært at finde ud af, hvad DKP mente præcist om Christiania. Jeg har været til møder, bl. a. til et møde med hr. Freddy Madsen i Århus, hvor der med garanti var 90 pct. Christianiatilhængere til stede, og da de havde hørt hr. Freddy Madsens indlæg på dette møde, så klappede alle begejstret. Det var også et udmærket indlæg. Hr. Freddy Madsen sagde mange rigtige og udmærkede ting, men der var ingen i denne forsamling, det gik op for, at DKP havde stillet forslag om afvikling af Christiania snarest muligt efter den 1. april 1976.

Det er det, der har været problemet hidtil, at der har været en uklarhed over for Christiania. Jeg mener, at det er godt, at det er kommet frem i dag, at DKP, så vidt jeg forstår det nu, altså vil stemme imod et dagsordensforslag fra SF, som går ind for, at fristaden Christiania fortsat skal bestå. Så har vi i det mindste fået klare linjer. Jeg havde foretrukket, at DKP havde stemt for dette forslag. Men nu er det i det mindste klart, hvad DKP mener i sagen.

Erlendsson (FP):

Forsvarsministeren talte om hr. Wilhjelm og min ubesindighed. Vi repræsenterede hver for sig to yderliggående synspunkter, og det var det, som karakteriserede os som ubesindige.